

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Dalibora Bruka a soudců JUDr. Vladimíra Doležela a JUDr. Jiřího Rezka ve věci

žalobkyně: **ABART, spol. s r.o.**, IČO 46977244
sídlem Štefánikova 2381, 760 01 Zlín
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Zahnášem
sídlem tř. Svobody 645/2, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Servisní pojišťovna a.s.**, IČO 25345150
sídlem tř. T. Bati 532, 763 02 Zlín-Louky
zastoupená advokátkou Mgr. Helenou Machálkovou
sídlem Na stráni 598, 686 05 Uherské Hradiště

pro zaplacení 111.675 Kč s příslušenstvím,

rozsudek pro uznání,

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 19. 9. 2018, č. j. 11 C 67/2018-41

takto:

Rozsudek soudu I. stupně **se mění** tak, že rozsudek pro uznání se nevydává.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem pro uznání soudu I. stupně citovaným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto takto: I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 111.675 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 111.675 Kč za dobu od 23. 5. 2018 do zaplacení, a to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku. II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni

náklady řízení ve výši 25.812,40 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

2. Podle podstatného odůvodnění rozhodnutí soudem I. stupně podle § 157 odst. 3 o. s. ř. bylo žalobě vyhověno elektronickým platebním rozkazem téhož soudu ze dne 27. 7. 2018 č. j. EPR 181648/2018-6, jehož součástí byla i kvalifikovaná výzva podle ust. § 114b o. s. ř. Proti citovanému rozhodnutí podala žalovaná v zákonné lhůtě odpor. Ve výzvě stanovené lhůtě, která uplynula dne 14. 9. 2018 a poučení v ní daném o právních důsledcích jejího marného uplynutí se žalovaná k žalobě písemně nevyjádřila. Vycházel proto z fikce uznání žalobou proti ní uplatněného nároku (§ 114b odst. 5 o. s. ř.). Přitom se nejedná o věc, ve které by pro rozpor s právními předpisy nebylo možné rozsudek pro uznání vydat (§ 153a odst. 2 ve spojení s § 99 odst. 1 věta první a odst. 2 věta první o. s. ř.). Žalobě bylo vyhověno rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 3 o. s. ř. (výrok I.). Výrok II. byl odůvodněn přiznáním práva na náhradu nákladů řízení úspěšné žalobkyni (§ 142 odst. 1. o. s. ř.).
3. Proti citovanému rozsudku podala žalovaná odvolání s podstatným mimo jiné odůvodněním, že se včas podáním u soudu dne 7. 9. 2018 s doložením jeho podání u soudu I. stupně podacím razítkem písemně nesouhlasně vyjádřila k žalobou uplatněnému nároku, s vylíčením rozhodných skutečností, na nichž staví svoji obranu a s označením důkazů k prokázání svých tvrzení s připojenými listinami. Nebyly proto splněny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání v podstatném namítala, že pro vydání rozsudku pro uznání byly splněny všechny zákonné předpoklady ust. § 153a o. s. ř. Tvrzení odvolatelky o včas podaném písemném vyjádření k žalobě nemá oporu v obsahu spisu. Navrhla potvrzení napadeného rozhodnutí z důvodu jeho věcné správnosti.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), týká se rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 a contrario o. s. ř.), uplatněn byl podle obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) odvolací důvod uplatněním skutečností a důkazu, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§ 205b o. s. ř.), po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, za podmínek ust. § 214 odst. 3 o. s. ř. rozhodl bez nařízení jednání, když dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
6. Z úředního záznamu soudu I. stupně ze dne 10. 1. 2019 bylo zjištěno, že v době vydání napadeného rozhodnutí žalovanou tvrzené nesouhlasné písemné vyjádření k žalobě, které bylo doručeno soudu dne 7. 9. 2018 včetně připojených listinných důkazů, nebylo do příslušného spisu založeno.
7. Dodatečně bylo zjištěno, že uvedeného dne, tedy včas (bylo možno podat, jak uvedeno shora do 14. 9. 2018), písemné vyjádření žalované, splňující požadavky ust. podle § 114b odst. 1 o. s. ř. u příslušného soudu učiněno bylo.
8. Bylo tedy prokázáno, že žalovaná ve lhůtě jí dané kvalifikovanou výzvou se řádně a včas k podané žalobě písemně vyjádřila.
9. Nebylo proto možno vycházet z fikce uznání žalovanou vůči ní žalobou uplatněného nároku.
10. Lze uzavřít, že v dané věci nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání (ust. § 153a odst. 1 věta první o. s. ř. ve spojení s ust. § 114b odst. 5 věta první o. s. ř.), soud I. stupně proto rozhodl nesprávně, což odůvodňuje výrok tohoto rozhodnutí (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

11. V řízení bude nadále pokračováno před soudem I. stupně, který rovněž rozhodne i o nákladech tohoto odvolacího řízení (§ 151 odst. 1 věta po středník o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, podané do dvou měsíců ode dne jeho doručení, k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Okresního soudu ve Zlíně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Zlín 6. února 2019

Mgr. Dalibor Bruk v. r.
předseda senátu